SISARPOSTI 1 / 2019

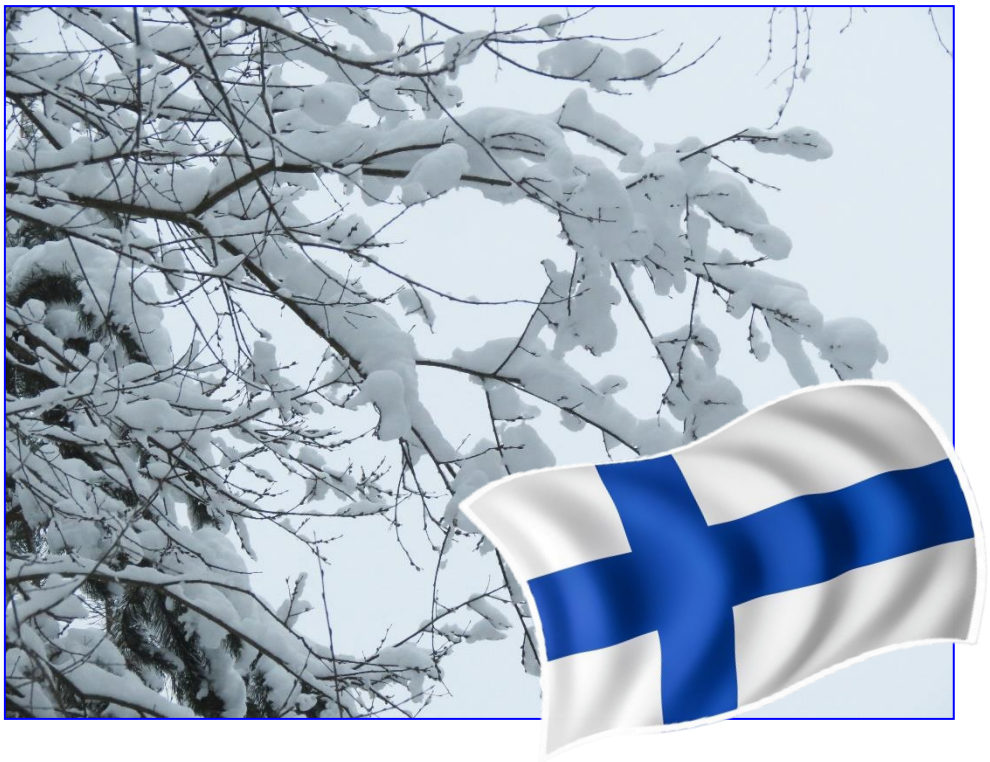

Suomen lipun väri ei ollut itsestään selvä

Lippuasiantuntija, valtiotieteen tohtori Kimmo Kiljunen luennoi sotilaskotisisarille Suomen lipusta. Sinivalkoinen ristilippu on suomalaisista maailman kaunein lippu. Lipusta kaavailtiin aluksi punakeltaista. Olisiko sekin kaunein?

Meidän Mikko ja Josefiina

Sotilaskoti sai miehistä vahvistusta, kun Mikko Skön liittyi Santahaminan yhdistykseen.

Josefiina Tiirola melkein asui sodessa Sodankylässä. Hän meni naimisiinkin historiallisessa sisarpuvussa.

PUHEENJOHTAJALTA

Vauhtia luvassa koko vuodeksi

Tätä kirjoittaessani katselen ulos ikkunasta ja kauhistelen katujen ja pihojen liukkautta. Jokainen meistä on varmaankin ottanut kosketusta maankamaraan. Varoittelu on paikallaan, mutta eihän se auta, kun jalat liukuvat alta. Talvi on ollut todella erilainen; toisena päivänä pakkasta, seuraavana sataa vettä ja seuraavana jälleen pakkasta.

Olemme saaneet jäseneksemme aktiivisen veljen, **Mikko Skönin**. Saamme varmaan uudenlaista näkökulmaa toimintaamme ja apua monissa tilanteissa.

Vuosi on lähtenyt vauhdikkaasti liikkeelle. Läheiset ovat olleet vierainamme jo kaksi kertaa, ensin läheisten päivänä tammikuussa ja talvivalassa helmikuussa. Olemme lisäksi saaneet palvella MPK:n koulutukseen osallistuvia ja kertausharjoituslaisia. Vilkasta on ollut kodissa, ja useana iltana olisi kaivattu enemmän sisaria vuoroon.

Rykmentin yhteysupseeri kertoi hallituksellemme, että koko vuosi tulee olemaan vilkas, ja varuskunnassa on jopa pulaa vuodepaikoista.

Tällä hetkellä sotilaskodin henkilökunnasta on yksi äitiysvapaalla ja yksi hoitovapaalla. Heitä on yritetty sijaistaa myös vapaaehtoisvoimin. Kiitos kaikille vapaaehtoisille arvokkaasta avusta!

Kesäksi otamme kesätyöntekijöitä. Kesätyötä voi kysellä kodinjohtajalta. Kesäkuun viimeisenä päivänä meidät jättää yksi työntekijä, **Josefiina Tiirola**, ja hänenkin tilalleen tarvitaan uusi tekijä.

Iloisella mielellä palvelemme poikiamme heidän tarpeitaan kunnioittaen. Kevään edistyessä valoisuus antaa meille uutta energiaa.

Nähdään sotilaskodissa!

Inka Tiittanen

Inka Tiittanen palasi puheenjohtajaksi

Inka Tiittanen aloitti Helsinki-Santahamina sotilaskotiyhdistyksen johdossa kolmen vuoden tauon jälkeen. Hän oli puheenjohtaja 2006-2015 ja yhdeksän vuotta 1990-luvulla, jolloin sotilaskotia ylläpiti HNMKY. Sisarpostin toimitus uteli Inkalta, millaisin miettein hän palaa rakkaan yhdistyksen johtoon. Välivuodet hän toki oli ahkera sisar.

”Palaan innoissani, mutta hieman kaksijakoisin miettein. On kiva olla sisarten kanssa yhteistyössä taas tässä roolissa. Työtä on edessä paljon ja uutta on se, että kantahenkilökunnassa on tapahtunut paljon muutoksia, ja pitää luoda luottamussuhde uusiin yhteyshenkilöihin.”

Inka ehdottaa, että jäsenet kertoisivat, mitkä ovat ne asiat, joilla sisaria saataisiin enemmän vuoroihin. Hän on valmis lisäämään sähköistä tiedottamista jäsenille esimerkiksi hallituksen kokousten jälkeen.

Mikko tuli sodeen avoimin mielin

Lupsakka savolaismies on puolen vuoden sotilaskotiuran jälkeen jo kuin kotonaan sodessa. Kahvinkeitto, vitriinien täydennys, astioiden pesu ja muut rutiinit sujuvat, mutta omimmillaan Mikko Skön tuntee olevansa kassalla.

Kuva Merja Autio

Pari vuotta sitten Mikko huomasi Ruotuväessä kirjoituksen sotilaskotityöstä. Sotilaskotisisaria kerrottiin olevan 4 900 ja miehiä 88. Hän leikkasi artikkelin talteen. Ajatus uudesta harrastuksesta jäi kytemään, ja puolustusvoimien Nuku rauhassa -tapahtumassa hän jutteli sotilaskotitoimijoiden kanssa aiheesta. Keskusteltuaan **Inka Tiittasen** kanssa Lahden kokonaisturvallisuusmessuilla viime vuonna Mikko päätti laittaa jäsenhakemuksensa sisään.

Yhdistystoiminta sinällään ei ole Mikko Skönille vierasta, sillä hän on Ilmailumuseoyhdistyksen (IMY) aktiivinen jäsen. Yhdistys hankkii varoja vanhojen koneiden kunnostamiseen mm. myymällä ilmailuaiheisia tuotteita ilmailutapahtumissa ja muissa tilaisuuksissa.
Mikko suoritti asepalveluksensa ilmavoimissa ja kuuluu Karjalan lennoston ja Lentotekniikan kiltaan. Vaikka isä oli veturinkuljettaja ja poika varttui risteysaseman tuntumassa Pieksämäellä, ei pikkupoikien unelma-ammatti houkutellut Mikkoa. Hän työskentelee IT-alalla, ja työ tuntuu toisinaan yksinäiseltä puurtamiselta tietokoneen parissa.
Mikko kuvailee ensimmäisen sodeillan vaikutelmia: ”Olo oli sekava, mutta energinen, ja vaikka sattuikin superkiireinen ilta, oli jälkeen päin hyvä mieli.” Hän sanoo oppivansa uutta koko ajan, vaikka tekemisen malleja on yhtä monta kuin opastajaa. Hän pitää sotilaskotityötä virkistävänä harrastuksena, ja viikonloppuisin suuntana on usein Santahamina.
Vapaa-aika ei suinkaan mene vain sodessa, vaan Mikko käy teatterissa, oopperassa ja muissa kulttuuritapahtumissa kaksi-kolme kertaa kuussa. Kulttuurin suurkuluttaja hakee uusia kokemuksia avoimin mielin. Kesällä ei ole kotimaan voittanutta: mökkeily, lomareissut ja IMY-tapahtumat vievät pitkin Suomen niemeä.

Marja-Liisa Nikka

Suomen lippu sai värinsä idästä ja lännestä

Suomen lipun värisymboliikka on syvällisempi ja poliittisempi kuin sininen taivas ja valkoinen maa. Ehdolla oli mm. punapohjaisia ja punakeltaisia lippuja.

Kimmo Kiljunen ja Kaija-Sisko Ahomaa

Entinen kansanedustaja, valtiotieteen tohtori **Kimmo Kiljunen** esitelmöi sotilaskotisisarille Suomen lipun historiasta helmikuun puolivälissä. Kiljunen on kirjoittanut lippukirjoja, ja hän on Haminan Lippumaailman toiminnanjohtaja. Hän toivoo, että lippuhanke toimii kasvattavana virikkeenä ja vähentää Suomen lipun ja vaakunan leimaa, jonka ne ovat saaneet pienten ääriryhmien tempauksista viime vuosina.

Kustaa Vaasan aikana 1556 Suomi sai tunnukseksi leijonavaakunan. Venäjän vallan aikana, kansallisaatteen herätessä 1800-luvun puolivälissä, nousi esiin toive saada oma lippu. Ylioppilaat esittelivät 1848 Kumtähden kentällä lipun, jossa valkealla pohjalla oli laakeriseppeleellä ympäröity leijona. Samassa tilaisuudessa laulettiin ensi kertaa Maamme-laulu.

Lippukeskustelussa vastakkain olivat punainen ja sinivalkoinen väritys. Venäjän laivaston ja sitä myötä myös Suomen pursiseurojen värit olivat sininen ja valkoinen. Punainen puolestaan muistutti pohjoismaista ja leijonavaakunasta. Itsenäistymistä seurannut sisällissota muutti suhtautumista väreihin.

Punaiset käyttivät tunnuksenaan täyspunaista lippua, valkoiset lippua, jossa valkealla pohjalla oli keltainen leijona. Suomeen palanneet jääkärit heiluttivat sinivalkoista lippua, jonka kulmissa oli Preussin kaksipäinen kotka. Väreillä oli voimakas aatteellinen sanoma.

Ennen kuin nykyiseen siniristilippuun päädyttiin itsenäistymisen jälkeen, esillä oli useita erilaisia ja eri tahojen esittämiä versioita. Akseli Gallen-Kallelan 1918 suunnittelema lippu ei kelvannut eduskunnalle. Siinä oli valkoisella pohjalla keltainen risti, jossa oli punaiset reunat.

Lopulta kahden taidemaalarin, Eero Snellmanin ja Bruno Tuukkasen, suunnittelema siniristilippu hyväksyttiin eduskunnassa toukokuussa 1918. Siinä oli keskellä leijonavaakuna. Merenkulku- ja kauppalipussa ei ollut vaakunaa, ja lopulta se versio valittiin kansalliseksi lipuksi. Leijonalippu jäi presidentin ja armeijan käyttöön.

Kimmo Kiljunen kertoi, että uusi lippu täytti lähes kaikkien osapuolien toiveet: risti kuvasi yhteyttä muihin pohjoismaihin ja kristinuskoon, valkoinen väri muistutti sisällissodan voittajista, sinivalkoinen oli Suomenkin laivaston väri jo Venäjän vallan aikana ja punakeltainen leijona tuli vaakunastamme.

Sodankylä teki Josefiinasta sodefriikin

Josefiina Tiirolan, 22, elämä on ollut yhtä sotilaskotia siitä saakka, kun hän tutustui tulevaan puolisoonsa opiskellessaan tietojenkäsittelytiedettä ja valtiotieteitä Turussa. Puoliso opiskeli maanpuolustuskorkeakoulussa, ja hänen ensimmäinen toimipaikkansa on Lapin jääkäripataljoona Sodankylässä.
Niinpä Josefiinankin tie vei Sodankylään. Hän asui sotilaskodin naapurissa, oli töissä sotilaskodissa ja meni naimisiin sotilaskotisisaren perinteisessä asussa. Hääautona oli sotilaskotiauto.
Viime syksynä Josefiina tuli Santahaminaan tutustuakseen toisenlaiseen sotilaskotiin.
”Nyt opettelen etelän sotilaskodin työtä ja uskon, että monipuolinen kokemus on hyödyksi, jos vaikka miehen mukana muutamme paikkakunnalta toiselle.”
Josefiina on syntynyt Vaasassa ja käynyt lukion Päivölän kansanopiston matematiikkalinjalla Valkeakoskella. Siellä opiskellaan matematiikkaa enemmän kuin normaalilukiossa ja samanaikaisesti harjoitellaan yrityksissä. Josefiina työskenteli Nokiassa.
Josefiina arvelee, että hänen maanpuolustusintonsa on perua siitä, että Vaasa on perinteisesti isänmaallinen kaupunki. Josefiinan isomummi oli rintamalotta, ja kotona arvostettiin veteraaneja ja maanpuolustusta.
”Teinivuosina kyseenalaistin kaiken ja protestoin asiaankuuluvasti, mutta samalla opin perustelemaan mielipiteeni ja

ymmärtämään vastapuolta. Tunnen sympatiaa varusmiehiä kohtaan ja suren heidän rahapulaansa, sillä heille armeija-aika voi olla taloudellinen katastrofi.”
”Sodankylän varuskunnassa on lähes yhtä paljon varusmiehiä kuin Santahaminassa, mutta tunnelma on erilainen. Sodankylässä sodessa vietetään enemmän aikaa, sillä sieltä on pitkä matka kaikkialle. He ovat jotenkin maanläheisempiä ja ujompia kuin etelässä, mutta heidän kanssaan voi tulla hyvin läheisiksi. Santahaminassa pojat ovat sosiaalisempia ja huumorintajuisempia, mutta jotenkin etäisempiä.”

Marja-Riika Saaristo

Asiakaspalveluluentoa kuuntelivat Virpi Leinonen (vas.), Heidi Forsman, Svetlana Syrjö, Silja Niinivirta ja Anna Maija Luomi.

Työpaikan henki näkyy kassalla

Asiakas ja palvelija heijastavat toistensa mielialaa

Onko asiakaspalvelu Suomessa hyvää, kysyi yritysvalmentaja Tinka Kerttula aloittaessaan Etson järjestämää koulutustilaisuutta Santahaminassa tammikuussa. Vastaus yleisöstä tuli heti: Ei, mutta parempaa kuin Virossa! Ja vielä: Tuntuu, kuin meillä olisi asiakaspalvelijoita, jotka eivät halua tavata ihmisiä.

”Suomalaisia pidetään rehellisinä, suorina, ystävällisinä, ahkerina, pedantteina ja tuvallisuushakuisina, mutta tiskin takana emme osaa olla välittömiä. Onneksi nuoret uskaltavat olla omia itsejään, ja kansainvälisyys on tuonut uutta asennetta”, Kerttula sanoi.

Henkilökunnasta koulutukseen osallistuivat Tiina Kannosto (vas.) ja Pirio Sunikka.

jatkuu seuraavalle sivulle

Huokaus tai katse voi turhentaa työkaverin

Tinka Kerttula luennoi värikkäästi asiakaspalvelusta.

Sotilaskoti ei kilpaile asiakkaista samalla tavalla kuin normaalit kahvilat, mutta kyllä asiakastyytyväisyys sielläkin näkyy.
Toiveet, maut ja tavat muuttuvat, ja siinä täytyy pysyä mukana.
Tinka Kerttula muistutti, että aina, kun olemme asiakkaan kanssa, paljastamme tahtomattamme mielialamme ja vaistoamme asiakkaan kanssa toisistamme samoja asioita.
Sanojen merkitys kommunikaatiossa on tutkimusten mukaan vain seitsemän prosenttia. Vaikutelma syntyy äänenpainosta, kehonkielestä, eleistä, ilmeistä, tauotuksesta.
”Voimme joskus tulla tahattomasti väärin ymmärretyiksi, mutta jos niin käy usein, voimme yrittää muuttaa käytöstämme. Jos sinulle usein sanotaan, että näytät vihaiselta, on ehkä syytä tarkistaa, onko perusilmeessäsi parantamisen varaa.”
Tinka Kerttula korosti, että asiakaspalvelu on kiinni siitä, miten kohtelemme toisiamme työpaikalla.

”Jokainen tarvitsee myönteistä palautetta”

”Asiakas aistii helposti työpaikan ilmapiirin, ja se näkyy meistä jokaisesta. Huonossa ilmapiirissä emme jaksa palvella, energia menee siihen, että ylipäänsä kestämme olla paikalla. Sotilaskotikaan ei ole paratiisi, vaan siellä kilpaillaan sisäisesti, kuten joka työpaikalla. Jokaisen yksilön käytös vaikuttaa työpaikan henkeen. Katse, ele tai yksi sana riittää pilaamaan työkaverin päivän, tai se, ettei tervehdi työhön tullessaan tai tervehtii vain joitakuita. Meillä on vastuu työkaverienkin hyvinvoinnista. ”
Asenne eli tapa suhtautua asioihin muodostuu siitä, mitä olemme oppineet vanhemmiltamme ja ympäristöstä, ja se voi myös muuttua, mutta jokin perusasenne meillä on itseemme.
”Meillä voi olla jo pienestä asti kertynyttä huonommuuden tai ylemmyyden tunnetta, jonka paljastamme jo kaukaa. Voimme kehon kielellä lamaannuttaa toisen kättelyssä. Työyhteisössä ´paremmin tietävä´ paljastaa liiallisen omanarvon tunteensa kyttäämällä, panttaamalla tietoa, huokauksin tai katsein. Voi turhentaa toisen”, Kerttula sanoi.
”Menetämme asiakkaan, jos ylenkatsomme häntä. Meidän ei pidä ärsyyntyä, vaikka asiakas olisi ärsyttävä eikä meidän tarvitse sormi ojossa opettaa, ellei meiltä pyydetä sitä. Ei pidä myöskään alentaa itseään, tekeytyä marttyyriksi tai uhriksi. Itsenä alentaminen tai ylentäminen ovat suojautumista joltakin. ”
”Pärjäämme vain sillä, että ajattelemme itsestämme myönteisesti ja otamme muilta vaikutteita vastaan. Kun pidän itsestäni ja hyväksyn muut, arvostava asenne näkyy työyhteisössä ja hyvässä palvelussa.”

Marja-Riika Saaristo

Arkistointiurakka edessä

Arkistointityöryhmä kokoontui alkupalaveriin. Yhdistyksemme arkistot järjestetään arkistokaavan mukaisesti. Meillä on ainakin 30 hyllymetriä arkistomateriaalia, josta osa on pysyvästi säilytettävää, osa säilytetään 1, 6, 10, 20 tai 50 vuotta. Totta kai on myös pois heitettävää. Santahaminan sotilaskotiyhdistyksen asiapaperit voidaan siirtää Kansallisarkistoon, koska yhdistys ei enää toimi.

Vas. Pirkko Mela, Leena Mikkola, Mari Hietanen, Raija Kekäläinen, Pirkko Kinnunen ja Ritva Saarni suunnittelivat arkiston järjestämistä.

Edessä on melkoinen urakka, mutta on mielenkiintoista paneutua vanhoihin asiakirjoihin. Käyköhän kuten kotona, että pois heittäminen on vaikeaa? Asiapapereita ei tulisi säilyttää muovikansioissa, vaikka nykyisten tulostimien jälki ei tartukaan yhtä helposti muoviin kuin aikaisempi kirjoituskoneiden nauhan jälki. Klemmaritkin ruostuvat, joten asiakokonaisuudet säilytetään vaippalehden välissä pahvisissa säilytyskoteloissa. Koteloiden nimikoinnissa on hyvä käyttää arkistokelpoista tussia. Arkistointi on siis vakava asia, vaikka se takavuosina oli kaikkein tylsin ja inhotuin työtehtävä.

Metson senjoriitat sodevisiitillä

Sain vieraita Sodeen. Entiset työtoverini Metsosta halusivat tulla tutustumaan yhdistykseemme ja sotilaskotiin. Monelle käynti varuskunta-alueella oli ensimmäinen kerta, ja jo portilla tapahtuva henkilöllisyyden tarkastaminen oli jännittävää. **Inka Tiittanen** kertoi sotilaskotityön historiasta ja nykytoiminnasta. Senjoriitat kuuntelivat kiinnostuneina kysymyksiä heittäen. Salaattilounaan jälkeen joimme kahvit salissa, ja kyllä soden munkki maistui ystävilleni. **”Esitys sisarten** järjestöstä oli todella mielenkiintoinen. On teillä aikamoinen verkosto. Olo tuntui todella turvalliselta, oli tiukka valvonta pääsystä sekä iso liuta poliiseja sotilaskodissa”, totesi **Eila Tastula**.
Yhdistyksemme ei tällä kertaa saanut uusia jäseniä, mutta sotilaskotityö hienoa mainosta ja uusia ihailijoita.

Vas. Eila Tastula, Carita Harmanen, Anne Tjäder, Helena Lepikko, Riitta Talvitie ja Tarja Johansson munkkikahveilla.

Marja-Liisa Nikka

Läheisten päivän vieraat jaksoivat jonottaa munkkeja

Kaartin jääkärit Jääskeläinen (vas.) ja Koskinen

Kerttu Kolari (vas.) ja Helena Aalto myivät makkaraa.

”Varavaari” Erkki Jääskeläinen oli tullut tapaamaan ystävättärensä lapsenlasta tutulle inttisaarelle. Jääskeläisen muistot kantavat yli puolen vuosisadan taakse, sillä hän suoritti asevelvollisuutensa vuonna 1958 Santahaminassa. Tässä välissä hän oli käynyt muutaman kerran saarella kahvilla serkkupoikansa kutsumana. ”Munkki saa jäädä minulta syömättä, söin aikoinaan niitä tarpeeksi”, Jääskeläinen nauraa, ja toteaa vielä, että ruokaa kyllä sai armeija-aikana tarpeeksi, koskapa hän lihoi intissä neljä kiloa. Hän muisteli olleensa mm. putkavahtina ja siltavartiossa, eikä lomillekaan päässyt nykytahtiin, vaan vain kerran kuussa.

Kuva Juhani Kolehmainen

Santahaminan talvivala pidettiin perinteisin menoin helmikuun puolivälissä. Päivä oli aurinkoinen, ja läheisiä oli paikalla runsaasti. Alokkaat vannoivat valan tai antoivat vakuutuksen lumipuvussa.

Hallituksen ensikertalaiset esittäytyvät

Anna Maija Luomi - ilman viivaa

”Pappi unohti etunimestäni viivan. Se selvisi minulle vasta 15-vuotiaana. Olen 54-vuotias opettaja ja kääntäjä, paljasjalkainen helsinkiläinen, mutta savolaista sukua. Opetan suomea ulkomaalaisille ja jonkin verran kielenhuoltoa äidinkielisille. Lisäksi käännän neljästä kielestä suomeen sekä suomesta englantiin.
Aloitin sisarurani opiskelukaupungissani Turussa 1990-luvun alkupuolella ja jatkoin Helsingissä. Väliin on mahtunut hiljaisiakin kausia, mutta viime vuosina olen taas päässyt olemaan mukana. Sotilaskodissa tunnen olevani hyödyksi. Erityisesti pidän LSK-toiminnasta. Niin kiitollista asiakasta ei ole kuin leirioloissa muutaman päivän viettänyt varusmies tai reserviläinen, joka saa ostaa sotilaskotiautosta kupposen kuumaa ja kaipaamiaan herkkuja.
Muita harrastuksiani ovat luonnossa samoilu, marjastus ja sienestys sekä lukeminen, elokuvat ja ooppera.”

Isä patisti Silja Niinivirran sotilaskotiin

”Sotilaskotiurani alkoi neljä vuotta sitten. Sitä ennen olin käynyt muutaman MPK:n kurssin. Isäni ehdotti minulle sotilaskotitoimintaa. Hän on palvellut merivoimissa, jossa veljeni jatkaa vielä uraansa.
Aluksi vähän ahnehdin vuoroja, mutta sitten huomasin, että kun päivisin käy töissä, pitää ottaa iisimmin. Olenkin tehnyt lähinnä lauantaivuoroja, kun aikataulut antavat myöten. Päivisin työskentelen osastonsihteerinä uudessa Lastensairaalassa.
Perheeseeni kuuluvat 20-vuotias nuorimies Matias ja 8-vuotias kääpiövillakoira Tessa. Sen kanssa harrastan ulkoilua. Luen yleensä dekkareita ja käyn mielelläni elokuvissa.
Asumme Vantaan Pähkinärinteessä. Aiemmin asuin Laajasalossa, ja kyllä nyt harmittaa, kun sieltä olisi ihanteellinen matka Santahaminaan.”

Helmi Saarelan työ ja harrastus liittyvät armeijaan

”Olen **Helmi Saarela**, 22-vuotias helsinkiläinen sotilaskotisisar ja hallituksen uusi jäsen. Olen aloittanut sotilaskotiharrastuksen 16-vuotiaana ja siitä asti harrastanut aktiivisesti - aina hymyllä ja sydämellä. Välissä suoritin varusmiespalveluksen Santahaminassa. Olen toiminut nuorten jaoksen vetäjänä vuodesta 2014.
Työskentelen tiedottajana Merisotakoulussa, ja onkin mukavaa, kuinka harrastus ja työ saman organisaation ympärillä kulkevat käsi kädessä.”

Heli Kuisma iloitsee sisartuttavuuksista

”Olen **Heli Kuisma,** 58-vuotias, naimisissa, kahden lapsen äiti ja iki-ihanan Pipsan mummi. Sisareksi liityin 2016 ja pyrin käymään vuoroilla kerran viikossa. Päivätyöni pysäköinnintarkastajana häiritsee välillä harrastustani. Hallituksen varajäseneksi minut valittiin viime syyskokouksessa.
Vuoroilla on hauska käydä ja henkilökunta on ystävällistä. Meitä sisaria on paljon, ja voisimme käydä aktiivisemmin vuoroilla, sillä meitä tarvitaan. Santahaminassa voi viettää hauskaa ja huumorin täyteistä yhteistä aikaa, ja siellä on kiva tavata muita sisaria.”

Tapahtumakalenteri

Aika ja paikka	Tapahtuma	lisätietoja
la 9.3. MPKK	Naisten päivän konsertti	Eila Elo vastuuhenkilö
su 10.3. klo 10.30 alkaen	Askartelua pääsiäismyyjäisiin	Tule mukaan - kaikki ideat ovat tervetulleita!
ma 18.3. klo 12.00	Arkistointi jatkuu	Pirkko Kinnunen vastuuhenkilö
ke 20.3.	reserviin siirto	Heli Pasanen järjestää.
ke 20.3. klo 17.00 sotilaskodin neuvottelu-huone	Suomen majakat -luento Seppo Laurell	ilmoittautumiset Sirpa Niemiselle 18.3. mennessä.
la 23.3. sotilaskoti	uusien sisarten koulutus	ilmoittautumiset Sirpa Niemiselle 18.3. mennessä
su 24.3. klo **12.00** Laajasalon kirkko	Sisarten kirkkopyhä	Huom! Kellonaika poikkeaa aikaisemmin ilmoitetusta. Pukeudumme sotilaskotiasuun.
5.-7.4.	Stadin Kevät -harjoitus	LSK/Merja Autio ja Heli Pasanen
8.4. alkavalla viikolla	Urheilukoulun sodeinfo	Heli Pasanen
la 10.4. klo 11-13	Töölön palvelukeskus, Töölönkatu 33	ETSO:n myyjäiset, ilmoittaudu Merja Autiolle, kts. alla
26.28.4. Santahamina	Lukiolaisten turvakurssit	LSK ja sotilaskoti
pe 27.4. klo 18.00	Lukupiiri – vieraana rikoskirjailija Jarkko Sipilä	Lukupiirin kirja: Minna Rytisalon *Rouva C*
19.6.	Reserviin siirto	Heli Pasanen
20.6.	Kokelaiden ylennys ja AUK päätös	Heli Pasanen

Kevään aikana Santahaminassa on useita viikonloppuharjoituksia, jolloin sotilaskodissa ja autossa tarvitaan vapaaehtoisia. LSK:n keikoista tietoa lähempänä kutakin ajankohtaa.

PÄÄKAUPUNKISEUDUN SOTILASKOTIYHDISTYSTEN PÄÄSIÄISMYYJÄISET

Töölön palvelukeskus, Töölönkatu 33

Lauantaina 13.4.2019 kello 11 – 13

Tule tunnelmoimaan kanssamme!

• Käsitöitä • Leivonnaisia • **Muksunurkkaus kirpputoreineen** • Munkkikahvit • Arpajaiset • Pääsiäiskoristeita **ja paljon muuta.**

Järjestäjinä: Pääkaupunkiseudun sotilaskotiyhdistykset: Helsingin Sotilaskotiyhdistys, Helsinki-Santahamina sotilaskotiyhdistys, Rajasotilaskotiyhdistyksen Helsingin paikallisosasto, Rannikkosotilaskotiyhdistyksen Suomenlinnan paikallisosasto, Tuusulan Sotilaskotiyhdistys

Sisaret ovat vakuutettuja

Yhdistyksemme sisaret ovat vakuutettuja Op Vakuutus Oy:ssä. Ryhmätapaturmavakuutuksen tunnus on 16-436-475-5, ja asiakastunnus 5222 7006. Puhelinnumero on 030 30303. Tapaturman sattuessa ota yhteys näihin numeroihin. Sotilaskodin yritys- ja henkilövakuutukset ovat Fenniassa.

Teemapäivät näkyvät pullatiskillä

Sotilaskotiliitossa on ideoitu teemapäiviä vuoden varrelle. Työryhmän puheenjohtaja Virpi Fyhr kertoi, että Santahaminan leipomo tekee yhteistyötä Parolan kanssa päivien suunnittelussa. Tänä vuonna on jo leivottu ystävänpäiväksi sydänmunkkeja ja tehty minttusuklaapäivän leivonnaisia. Mitähän saamme 4.8. siskojen päivänä?

Minttusuklaapäivän leivonnainen oli omenajugurttipiiras, jossa oli minttusuklaakuorrute.

Yhteystiedot 2019

Hallitus

Inka Tiittanen, puheenjohtaja
Puh. 040 547 7799
inka.tiittanen@hssky.fi

Anu Helpinen, varapuheenjohtaja
Puh. 040 835 0195
anumarita48@hotmail.com

Merja Autio
Puh. 0400 434 941
merja.autio@bastu.net

Anna Maija Luomi
Puh. 050 584 0181
amluomi@gmail.com

Piia-Liisa Mäkinen
plm.lilies.roses@gmail.com

Marja-Liisa Nikka, sihteeri
Puh. 040 570 4230
nikka.marjaliisa@gmail.com

Helmi Saarela
Puh. 040 825 8566
helmi.saarela@gmail.com

Varajäsenet
Heli Kuisma
Puh. 040 737 8039
heli.m.kuisma@hel.fi

Silja Niinivirta
Puh. 050 359 5357
niinisi13@gmail.com

Maija-Liisa Seppä
Puh. 040 777 4231
maijaliisa.seppa@pp.inet.fi

Rahastonhoitaja, jäsensihteeri
Sirpa Nieminen
puh. (09) 679 771
sirpa.nieminen@hssky.fi

Tiedotus
Marja-Liisa Nikka
Puh. 040 570 4230
nikka.marjaliisa@gmail.com

Kiitos Sirkka Roposelle valakuvista ja Merja Autiolle kannen lumisesta puusta!

Jaostot

Tarjoilujaosto
Heli Pasanen, kodinhoitaja
Puh. 050 440 6993
tarjoilu.heli@hssky.fi

Ison kodin tapahtumat
Helena Saarela
Puh. 040 554 9221
helena.saarela@saunalahti.fi

MPKK:n tapahtumat
Eila Elo
Puh. 040 725 7827
eila.elo@luukku.com

Hengellinen jaosto
Mirja Laukkarinen
Puh. 041 436 2460
mirjakala@hotmail.com

Liikkuva sotilaskoti (LSK)
Merja Autio
Puh. 050 440 6994 (LSK)
lsk@hssky.fi
Puh. 0400 434 941 (oma)
merja.autio@bastu.net

Kirjastojaosto
Ritva Saarni
Puh. 050 563 6500
ritva.saarni@kolumbus.fi

Käsityö- ja somistusjaosto
Leena Kosonen
Puh. 040 574 9532
leenam.kosonen@gmail.com

Seniorijaosto
Pirkko Kinnunen
Puh. 050 511 3792
kinnunen.pirkko@elisanet.fi

Perinne- ja arkistojaosto
Pirkko Kinnunen
Puh. 050 511 3792
kinnunen.pirkko@elisanet.fi

Tekstiilijaosto
Benita Puuvuori
Puh. 040 123 6484
benita.puuvuori@saunalahti.fi

Nuoret sisaret
Helmi Saarela
Puh. 040 825 8566
helmi.saarela@gmail.com

Sotilaskodit

Santahaminan sotilaskoti
Santahaminantie 15
Puh. (09) 684 6368
ma-to 8.30-20.30
pe 8.30-19.30 (alokasaikana 20.30:een)
la-su 16.30-19.30 (alokasaikana 20.30:een)

Kodinjohtaja Virpi Fyhr
Puh. 0400 441 317
virpi.fyhr@hssky.fi

Kodinhoitaja Heli Pasanen
Puh. 050 440 6993
heli.pasanen@hssky.fi

Kadettikerhon sotilaskoti (MPKK)
Kadettikouluntie 7
ma-to 8.00-15.00
pe 8.00-14.00
puh. 0299 530 701
kadettikerho@hssky.fi

Auditoriotalon kanttiini (MPKK)
Kadettikouluntie 6
ma 7.30-15.00
ti-to 8.00-15.00
pe 7.30-12.00
Kodinhoitaja Virpi Leinonen
puh. 0299 530 702
auditorio@hssky.fi

Taloussihteeri Sirpa Nieminen
ma-pe 9.00-15.00
puh (09) 679 771
taloussihteeri@hssky.fi

Helsinki - Santahamina sotilaskotiyhdistys ry
Santahaminantie 15
00860 Helsinki
www.hssky.fi
Nordea
FI 22 2285 1800 0028 83
Y-tunnus 1869305-2

Sotilaskotipäällikkö
Sirkka Pouru
Puh. 050 329 0152
sirkka.pouru@gmail.com